

De Farizeeën waren niet de slechteriken!

Door Rabbi Yehudah ben Shomeyr (Messiaans Rabbijn)

Opgroeiend in een christelijk gezin en zodoende het grootste gedeelte van mijn leven trouw naar de kerk gaand, werd één ding in mijn hoofd gehamerd, nl. het zogenaamde “ feit “ dat de Farizeeën zelfingenomen, hooghartige, heiliger dan jij, zelfzuchtige slechte mannen waren, die de slavernij van het wetticisme uitvonden en die Jezus dood wilden!

Zij waren de “ slechteriken” en wij zouden moeten wensen op geen enkele manier of onder welke vorm dan ook, te zijn zoals zij. Zelfs in Hollywoodfilms over Jezus waren de Farizeeën altijd arrogante, verwaande, hatelijke mannen die altijd kwaad keken.

Nochtans, ben ik tot de conclusie gekomen dat de Farizeeën niet de slechteriken waren en ware het niet dankzij hen en hun invloed geweest, dan zouden het Christendom en het Judaïsme vandaag niet bestaan. Vele zogenaamde “Messiaanse” Joden geloven momenteel dwaas genoeg, dat de Messiaanse beweging van de 1ste eeuw ontsprong vanuit de Karaïtische beweging. De Karaïten waren een Joodse sekte die niet de Talmud aankleven (mondelijke Torah), maar enkel de geschreven Torah van Moshe. Nochtans bestonden de Karaïten toen niet. De Essenen waren vergelijkbaar in hun geloof met de hedendaagse Karaïten, maar zij waren aanhangers van het isolationisme en een te (sic) kleine sekte om enige invloed te hebben op het Judaïsme als geheel, laat staan op de Joodse Nazarenerbeweging van de 1ste eeuw.

In de tijd van Yeshua waren er in het Judaïsme twee belangrijke sekten: de Farizeeën en de Sadduceeën. De Sadduceeën beheerden zo goed als alles op gebied van de Tempel en hun vorm van Judaïsme speelde zich voornamelijk af in de Tempel zelf. Dus wanneer in de jaren 70 CE de Tempel vernietigd werd, stierf hun sekte langzaam uit en alleen de Farizeeën volhardden in hun bestaan en zij waren de voorvaders van de huidige moderne orthodox-joodse beweging. De Farizeeën leefden alsof ze dienden in de Tempel, elke alledaagse wereldse activiteit heilig en gewijd makend. Zij richtten Yeshivot (scholen) en synagogen op, geboetseerd op het voorbeeld van Ezra toen Judah uit de ballingschap terugkeerde.

Het gezin en de synagoge was in hun vorm van Judaïsme het middelpunt van alle activiteit. De Tempel was ook belangrijk, maar hun vorm van Judaïsme kon op zichzelf bestaan zonder Tempel en heeft dat zelfs tot op vandaag gedaan. We zien zeer weinig interactie tussen Yeshua en de Sadduceeën. Hij had meestal te maken met de Farizeeën, want dit was de sekte waarin Hij opgroeide en al hun interacties, discussies en debatten hadden bijna altijd te maken met problemen rond Talmudische kwesties. Geschillen over gebruiken, over tradities en over de hallakot, de manier waarop men in regel de geboden van de Torah, ingesteld door de rabbijnen moest toepassen, discussies over de niet scherp omliggende, ontegensprekelijke punten van de Torah. En het is logisch dat de grootste tegenstand meestal komt van degenen van je eigen sekte .Waarom zouden de Sadduceeën er iets om geven dat Yeshua en zijn Talmidim op een Shabbat graan

van een veld aten, zonder hun handen te wassen? Dit vindt plaats in Matth. 15:3-7 en Mishna Nedarim 64 toont aan hoe sommige van hun door mensen gemaakte tradities de Torah zelf van nul en generlei waarde maakte, wat tot na de tijd van Yeshua nog niet neergeschreven was, maar wat in Yeshua's tijd wel onderwezen en een welbekende lering was. Dingen waarover ze argumenteerden kunnen vergeleken worden met twee Christenvoorgangers die geloven in doop door onderdompeling en argumenteren over de juiste manier om de persoon te dopen, of ze één of drie keer ondergedompeld moeten worden en welk geformuleerd gebed of toespraak bij het uitvoeren van de doop te gebruiken.

Er waren twee scholen van Hebreeuws denken in de Farizese beweging: de school van Hillel en de school van Shammai. Meestendeels (behalve in de kwestie van scheiding) was Yeshua het eens met de school van Hillel, wat verwonderlijk mag lijken als je eenmaal weet dat ze beschouwd werd als "de liberale school " van die tijd, omdat zij tot een bepaalde graad inschikkelijk was wanneer een gewone man Thora wilde studeren en zich tot het Judaïsme wilde bekeren. Shammai was harder en onverdraagzaam voor de gewone Jood of Gentile. Ze waren onbuigzamer in hun religieuze ceremonies, in tegenstelling tot het Huis van Hillel, dat meer flexibel was. Het was tot de Farizeeën dat Yeshua zei dat ze geen geneesheer nodig hadden, daar ze niet ziek waren. Zij waren gezond omdat ze de Thora volgden en in acht namen (Matt.9, Marc.2) Yeshua zei dat Hij er was voor de gewone Jood, die zich niet aan de Torah hield, gedeeltelijk als gevolg van de door mensen opgelegde regels die de Farizeeën aan de eenvoudige geboden van de Thora toevoegden.

De grootste zendingsheld en woordvoerder van het christendom Paulus, gaf zijn Farizeïsch Judaïsme nooit op, nadat hij aanvaard had dat Yeshua werkelijk de Messias was . (Phil. 3:5, Rom. 11:1, Hand. 23:6, Gal. 1:13-14, Hand. 28:17). De voornaamste tegenkantingen die Yeshua tegen de Farizeeën had, zijn die welke Hij tegen de meeste Christenen vandaag zou hebben, nl. het plaatsen van hun denominatieve en door mensen gemaakte doctrinele tradities boven de Torah zelf. Hij had ook een probleem met hartvochtige devotie en uitvoering van de Thora, niet met de Thora zelf. En ik denk dat we kunnen akkoord gaan dat we allemaal op één of ander moment in ons leven te maken hebben met het ongeïnspireerd beleven van ons geloof. Dus in realiteit waren er slechts een handvol verwaande, hooghartige, heiliger dan jij, zelfzuchtige slechte Farizese mannen, zoals gezien in het verhaal van de vrome Farizeeër en de zondaar (Lucas 18). Yeshua was strikt op zichzelf en zijn talmidim, maar liberaal met de gewone burger die in essentie niet beter wist. Dit is hoe Hij de massa's voor zich won. Hij was zoals geen enkele andere Farizese Rabbijn in die tijd.

Yeshua begon geen nieuwe religie of een nieuwe sekte in volstreekte oppositie tot de Farizese beweging waarin hij was opgevoed. Er werd echter, toen mensen Zijn claim dat Hij de Messias was geloofden, een nieuwe Joodse sekte gevormd, de Netzarim/Nazareners genoemd. Maar tot aan de tijd van de revolutie van Bar-Kochba leefden, verbroederden, werkten en lofprezen ze zij aan zij in de synagoge en de Tempel zonder belangrijke tegenstellingen. Dit is omdat ze het met de meeste tradities, gebruiken en leerstellingen van de Farizeeën eens waren.....
Ned.vert.S.V.G.